

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

qui mittebantur, ibidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

rat (occiso enim Guisio Rhemis Duacum rursus translatum est) *Personium* ro- 1588.
 garat uti explicatis Regi & numero Alumnorum & impensarum angustiis im-
 petraret incrementum illius pecuniæ quam eius opera quotânis liberaliter Rex
 solucendam pridem constituerat. *Personius*, Regis pertentata mente, respondet
 difficulter ad vetera refarciendâ inducendum, noui operis gloriâ capi potius;
 Igitur cum numero grauaretur *Barrettus*, mitteret ad se decem aut duodecim
 bonæ spei iuuenes; non dubitare quin eos esset collocaturus apud Prælatos sibi
 beneuolos, virosque alios Principes, qui sumptum interea facerent dum certior
 ratio se ostenderet. Rhemis mittuntur *Henricus Floydus* diaconatu, *Ioannes*
Blaefannus Subdiaconatu initiati, & *Ioannes Boswell*. Ardebat id temporis
 bello Gallia Principes Fæderatos inter & Nauarræ Regem, erantque itinera fre-
 quenti milite impediussima; neque quàm per Gallias alia patebat. Itaq; modò
 in huius modò in alterius copias incurrentes, Dei tamen clementiâ incolumes
 euasere. Plessio Mornæo (qui Calvinianæ Hæresis præcipuum quoddam colu-
 men haberi voluit) difficillimè persuasum est Anglos Catholicos, eosque in
 Cleri ordinem promotos, alio fine ad Hispanum, Angliæ inimicum, proficisci,
 eam quàm ut Principi suo & Regno incommodarent (nam illud Hispanus nu-
 perimè ingenti Classe vexarat) eo ipso vero tempore naues infestæ ab Anglis
 parabantur ad Lusitaniam inuadendam: Aiebat ea propter aut proditores hos
 esse, aut exploratores; mittendos potius Rupellam atque inde in Angliam
 (quemadmodum quosdam antea miserat morte deinde pro Christo perpassa
 gloriosos) Illi *Espemonij* literis muniti (sub quo *Samurium*, cui *Mornæus* im-
 perabat) fidentiusque de studijs persequendis locuti, quorum solummodo de-
 siderio iditer occaperant, accedente gratia Coniugis *Plessij*, dimissi tandem
 sunt, id tantum, virgente *Plessio*, in se recipientes, ut nè Hispani fierent.

II, *Nanneto* *Bilbaum* soluentibus, *Burgis* Castellæ non minori cum pro-
 cella, quàm in Gallijs à tergo reliquerant, luctandum fuit. Postridie quàm in
 eam urbem venissent, redeuntibus à principe Ecclesia ad hospitium iniiciuntur
 ab Inquisitorum apparitoribus manus: quo delatore, quo uè instigatore incer-
 tum est. Clamatur tota urbe, Lutherani, Fratres Draci (eius scilicet qui pyrati-
 cam ijs in oris pridem exercuerat, & tum *Classem*, quam diximus, ducebat in
 Lusitaniam) rapiuntur ad ergastulû; expilantur sarcinæ; pecunia surripitur. At
 Inquisitorû Senatus nullare in sarcinis reperta de qua quisquam suspicari posset,
 inspectis deinde literis quas & Rhemis afferebant à Prælide *Barretto*, & accepe-
 rant Lutetiæ à Patre quodam Hispano Theologiæ Lectore ad Rectorem *Bur-*
gensis Collegij, commode de nocte haberi iussit: Tum postridie vocatos in
 Aulam, explicatisque frequenti concione causis itineris, copiosè laudatos di-
 mittit liberos. At in pecunia (quæ erat omnium communis) non minima dif-
 ficultas. Negabat *Commentariensis* obstinatissimè ullam esse lurreptam: Affir-
 mabat *Blaefannus* à quo fuerat ablata; notabatque numerum & speciem sep-
 tendecim aureorum nummûm Hispaniensium. Nullo teste, infirma assertio.
 Vicit tamen externorum hominum probatum iam cognitumque proposi-
 tum: Qui

1588. tum: Qui enim credi posset eos qui Patrios lares & domestica commoda tam præclaro & excelso animo tantis emensis itineribus reliquissent, in aliena iam penè in portu inuolaturus? Resistente rursus Commentariensi, mittit Senatus certum hominem qui supellectilem eius omnem argenteam diuenderet ni promptè aurum redderet. Tum denique prolata pecunia eadem est quam *Blac-fannus* repetierat. Sequenti die cum se pararent in viam dare vir grauis à Senatu iussus ducit abeuntes in forum; adstantem populum monet nullam criminis suspicionem istis adhæsisse; rectæ fidei causâ exules, studijs vt darent operam, hâc transisse; reditum meditari in patriam, animi celsitudine omni Hæreticorum crudelitati superiore: Abstinerent proinde conuitijs; venerentur potius eorum in fide constantiam, vitæ probitatem, in aduersis fortitudinem. Tum deductis ad portam vrbis, monstrat quâ iter capiendum esset Vallisoletum quò tendebant, & beneuolè salutatis gratulatur.

Alia vallisoleti superanda,

III. Vallisoleti Patrum Hispanorum consilio conductis in ædibus habitant aliquamdiu dum monitus *Personius* accuteret. Hic additis primùm quatuor ex Anglia, tum decem alijs eodem anno Duaco aduentantibus, formam Collegij occupat in platea extra muros ciuitatis, non procul Sancto Ambrosio (quod Collegio Patrum nomen est) quò exercitationum scholasticarum causa bis quotidie eundem erat. Neque tamen sine aduersariis res tantâ inchoata est. Iam ciuitas Iuuenibus ex Hybernia eadem de causâ profugis aperuerat aditum & habitationem; grauati itaque metuebat nouis hospiti- bus, atque apud Regem agebat vt hi vel iungerentur Hybernis, vel prorsus excluderentur. Re ad Abbatem Sancti Benedicti ab Rege delata (nondum enim vrbs illa Episcopo ornabatur) Is rescribit videri sibi Anglos retinendos fouendosque, frugi videlicet Iuuenes, & fini quem prætendebant accommodos: Coniunctionem relinquebat in medio; Quæ tamen aliquantisper sustinenda fuit. At *Personius* separationem rationibus Seminarij existimans aptiorem, cessit Hybernis omnem eum locum quem Ciuitas donauerat, & quem dixi fundum Nobilium virorum beneficentiâ coëmit. Rector datus est *Rodericus de Cabredo*, cum alio qui esset à Confessionibus, & vno ad temporalia adiutore. Præcipui Mæcenates his in initijs fuere *Franciscus de Reynoso*, Decanus Ecclesiæ Palentina, & *Alphonsus de Quiniones* ex familia Comitum de Luna, qui se domi recluserat vt vni Deo vacaret & saluti sempiternæ. Hic cum in multos esset beneficentissimus, tum cum audisset Catholicos Iuuenes Anglos patriâ exules per fugium ea in vrbe quæsisse quò decursis studiis ad fidem restituendam contemptis periculis reuerterentur, sepuluit in menses singulos quindecim ducatos in singula capita distribuendos; Quadringentos alios donauit ad fundi coëmendi impensam, & centum ad vestem communiter viuentibus congruam comparandam. *Reynoso* reliqua supellectili ornauit domum, & in singulos menses dum viueret decreuit centum ducatos. His res vt cunque sustentata est dum mille & sexcenti aurei quos Rex annuos attribuerat ex redditibus Legionensibus colligi potuere. Tum Capitulum

Præcipui Mæcenates